

INGEKOMEN 29 NOV. 2012

AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX 073 6927 789

SECTOR
BESTUURSRECHT

De heer mr. T. Segers
Banning Advocaten
Postbus 1714
5200 BT 's-Hertogenbosch

bezoekadres
Leeghwaterlaan 8
5223 BA 's-Hertogenbosch

correspondentieadres
Postbus 90125
5200 MA 's-Hertogenbosch

t 073-6202020
f
www.rechtspraak.nl

datum 28 november 2012
onderdeel Afdeling I
contactpersoon mevr F. Nouri
doorkiesnummer 073-6202800
ons kenmerk procedurenummer SHE 12 / 738 WOB V41
uw kenmerk 3744.11
bijlage(n)
faxnummer afdeling 073-6202689
onderwerp het beroep van Asbestverwijderings- en Milieutechniek Horyon
B.V. te Eindhoven

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer,

Over het beroep met procedurenummer SHE 12 / 738 WOB V41 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een LJN-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het procedurenummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 12/738

uitspraak van de meervoudige kamer van 27 november 2012 in de zaak tussen

Asbestverwijderings- en Milieutechniek Horyon B.V., te Eindhoven, eiseres
(gemachtigde: mr. T. Segers),

en

het bestuur van de Raad voor Accreditatie, verweerder
(gemachtigde: mr. J. van Vulpen)

Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2011 (het primaire besluit) heeft verweerder de door eiseres op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) verzochte informatie verstrekt, in die zin dat daarbij de namen van een aantal door verweerder ingeschakelde functionarissen zijn geanonimiseerd.

Bij besluit van 9 februari 2012 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend en de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd. Ten aanzien van de gegevens waarop het beroep van eiseres betrekking heeft, heeft verweerder de mededeling gedaan als bedoeld in artikel 8:29, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), dat uitsluitend de rechtbank daarvan kennis zal mogen nemen.

Bij brief van 15 mei 2012 heeft eiseres de rechtbank toestemming gegeven als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb om mede op grond van die stukken uitspraak te doen.

Partijen hebben nadere stukken in het geding gebracht.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 oktober 2012. Eiseres heeft zich doen vertegenwoordigen door haar gemachtigde, vergezeld door J. Horyon, directeur van eiseres. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, die werd vergezeld door ing. H.A. Deckers en mr. B.J. Quaedvlieg, die beiden werkzaam zijn in dienst van verweerder.

Overwegingen

1. De rechtbank neemt de volgende, door partijen niet betwiste, feiten als vaststaand aan. Eiseres houdt zich bezig met sloop- en renovatiewerkzaamheden en met asbestverwijderings- en milieutechniek. Het bedrijf is gespecialiseerd in het deskundig verwijderen van asbest en is als asbestverwijderingsbedrijf gecertificeerd. Eiseres heeft een geschil met RPS Analyse B.V. over het opstellen van een eindbeoordeling over verrichte asbestsaneringswerkzaamheden. Naar aanleiding hiervan heeft eiseres op 20 augustus 2011 een klacht ingediend bij verweerder. Deze klacht is afgewezen zonder eiseres te horen. Nadat eiseres hierover bij verweerder op 16 oktober 2011 geklaagd heeft is zij naar aanleiding van die klacht gehoord. Ook de tweede klacht is vervolgens afgewezen. Eiseres heeft vervolgens bij verweerder een verzoek op grond van de Wob ingediend met het oog op alle documenten, die betrekking hebben op genoemde klachten. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het standpunt gehandhaafd dat de door eiseres verzochte documenten weliswaar kunnen worden verstrekt, maar dat daarbij de namen van een door verweerder ingeschakelde vakdeskundige en een expertisehouder worden geanonimiseerd. Daarbij heeft verweerder overwogen dat het in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob genoemde belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van deze functionarissen, in het onderhavige geval zwaarder dient te wegen dan het belang van de openbaarheid.
2. De rechtbank overweegt als volgt.
3. Eiseres heeft gesteld dat verweerder haar in de bezwaarfase ten onrechte niet in de gelegenheid heeft gesteld om te worden gehoord. Dit betoog slaagt. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Awb vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure (zie bijvoorbeeld de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 16 juli 2003 LJN: AI1809 en 25 juli 2007, LJN: BB0376). Met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a, van de Awb, kan hiervan slechts worden afgezien indien er naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet tot een andersluidend besluit kunnen leiden. Die situatie doet zich hier niet voor. Verweerder heeft er op gewezen dat eiseres wel is gehoord in het kader van de klachtenprocedures, die eiseres aanhangig heeft gemaakt bij verweerder, en dat een tweede hoorzitting geen toegevoegde waarde meer heeft. De rechtbank kent aan deze stelling niet de betekenis toe die verweerder daaraan gehecht wil zien. In de klachtenprocedure was immers een heel andere vraag aan de orde dan in de bezwarenprocedure waar het hier om gaat.
4. Het bestreden besluit is derhalve genomen in strijd met het bepaalde in artikel 7:2, eerste lid, van de Awb, zodat het beroep om die reden gegrond moet worden verklaard en het bestreden besluit moet worden vernietigd.
5. Uit het oogpunt van finale geschilbeslechting ziet de rechtbank aanleiding te onderzoeken of met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand kunnen blijven. In dit verband is van belang dat eiseres, zoals ter zitting is bevestigd, thans voldoende gelegenheid heeft gehad om schriftelijk en mondeling een toelichting te geven op de door haar aangevoerde bezwaren.
6. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wob, kan een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan. Ingevolge artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob, blijft het

verstrekken van informatie op grond van de Wob achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

7. Bij het bestreden besluit heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de functionarissen, van wie de namen zijn geanonimiseerd in de aan eiseres overgelegde stukken, in het onderhavige geval zwaarder dient te wegen dan het belang van de openbaarheid. Daarbij heeft verweerder gesteld dat in de asbestbranche veel misstanden voorkomen en dat openbaarmaking van de namen van de betreffende functionarissen een zodanig veiligheidsrisico meebrengt dat daarmee de persoonlijke levenssfeer van hen in geding is.

8. De rechtbank heeft met toepassing van artikel 8:29 van de Awb kennis genomen van de gegevens die in geschil zijn.

9. Verweerder heeft er op gewezen dat de door haar ingeschakelde deskundigen niet in dienst zijn van verweerder, maar wel onder zijn verantwoordelijkheid functioneren en dat de inzet van die deskundigen in die zin vergelijkbaar is met die van gewone ambtenaren. Gelet op de uitspraken van de Afdeling van 14 juli 2004 (LJN: AQ1360) en 18 juli 2007 (LJN: BA9807) geldt dat met betrekking tot ambtenaren waar het hun beroepshalve functioneren betreft, slechts in beperkte mate een beroep kan worden gedaan op het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Dat kan echter anders liggen indien het betreft het openbaar maken van namen van de ambtenaren. Namen zijn immers persoonsgegevens en het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer kan zich verzetten tegen het openbaar maken daarvan. In dit verband heeft verweerder gesteld dat de persoonlijke levenssfeer van de geanonimiseerde functionarissen bij openbaarmaking gevaar loopt en dat openbaarmaking van hun namen een gevoel van onveiligheid bij hen oproept als gevolg van emoties en misstanden in de asbestbranche. Met deze enkele, niet nader onderbouwde stelling heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank echter onvoldoende gemotiveerd welke aard bedoelde misstanden hebben en of en zo ja, in welke zin, deze misstanden kunnen leiden tot een directe inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de functionarissen bij openbaarmaking van hun namen. Aan dit oordeel kan niet afdoen dat het voor verweerder, zoals hij heeft gesteld, bij openbaarmaking van de namen moeilijker zal zijn om deskundigen bereid te vinden om voor hem te rapporteren, reeds omdat dit belang niet wordt beschermd door het bepaalde in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob.

10. De rechtbank concludeert daarom dat verweerder bij het bestreden besluit in strijd met het bepaalde in artikel 7:12, eerste lid, van de Awb onvoldoende heeft gemotiveerd dat het openbaarheidsbelang niet opweegt tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

11. Bij aanvullend verweerschrift heeft verweerder subsidiair gesteld dat de uitzonderingsgrond als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onder d van de Wob, aan de orde is omdat de vrijwaring van externe druk voor de door verweerder aangestelde deskundigen een belangrijke voorwaarde is voor onafhankelijke controle en accreditatie. De rechtbank oordeelt dat eiseres terecht onder verwijzing naar jurisprudentie van de Afdeling heeft betoogd dat genoemde uitzonderingsgrond ziet op handhaving van de vertrouwelijkheid van de gebruikte methoden om aan informatie te komen en dat deze grond derhalve niet ziet op het door verweerder geschetste belang van vrijwaring van externe druk.

12. Meer subsidiair heeft verweerder bij aanvullend verweerschrift gesteld dat de

uitzonderingsgrond als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onder g van de Wob, van toepassing is. Deze grond ziet op het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden. Verweerder heeft in dit verband gesteld dat er slechts weinig asbestdeskundigen zijn. Wanneer de namen van ingeschakelde deskundigen openbaar worden gemaakt, zal het voor verweerder moeilijker worden deskundigen bereid te vinden voor hem te rapporteren. Verweerder heeft echter niet toegelicht waarom deskundigen niet (of minder makkelijk) bereid zouden zijn te rapporteren wanneer zij het risico lopen dat hun namen openbaar worden gemaakt. De rechtbank oordeelt dat verweerder ook het bestaan van deze grond en de door hem gemaakte belangenafweging daarom onvoldoende heeft onderbouwd en gemotiveerd.

13. Nu het bestreden besluit niet alleen is genomen in strijd met het bepaalde in artikel 7:2, eerste lid van de Awb maar ook niet voldoet aan de daaraan op grond van artikel 7:12 van de Awb te stellen motiveringseisen, kan de rechtbank de rechtsgevolgen van het te vernietigen besluit niet in stand laten. Verweerder zal daarom worden opgedragen naar aanleiding van de bezwaren van eiseres een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

14. Enkel ter informatie van eiseres en ter voorkoming van ongerechtvaardigde verwachtingen merkt de rechtbank op dat de mogelijkheid bestaat dat verweerder, onder aanvoering van een aanvullende motivering, bij een nieuw besluit opnieuw zal weigeren de gevraagde persoonsgegevens openbaar te maken.

14. Omdat het beroep gegrond wordt verklaard, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiseres het betaalde griffierecht vergoedt.

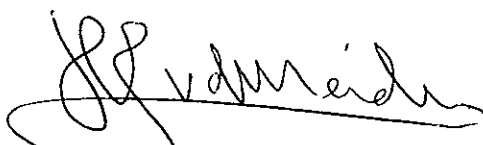
15. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 874,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 437,- en een wegingsfactor 1).

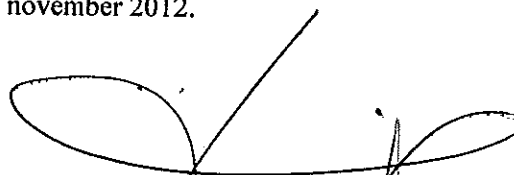
Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op het bezwaar van eiseres met inachtneming van deze uitspraak;
- bepaalt dat verweerder aan eiseres het door haar betaalde griffierecht van € 310,- vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten vastgesteld op € 874,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.M.H. de Koning, voorzitter, en mr. B.A.J. Zijlstra en mr. P.H.C. Schoemaker, leden, in aanwezigheid van mr. H.J. van der Meiden, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 27 november 2012.

griffier

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

28 NOV. 2012

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.